

Kronofogdemyndighetens remissyttrande avseende Europaparlamentets och Rådets förslag till direktiv om bostadslåneavtal

801 16913-11/112

Allmänt

Kronofogdemyndigheten (KFM) är positiv till innehållet i det föreslagna bostadslånedirektivet eftersom det bör motverka konsumenternas problem med att betala sina bolånekostnader. Bostadslåneavtal, vilka ofta avser för den enskilde avsevärda belopp som löper under lång tid, bör vara reglerade inom europamarknaden dels för att skydda den enskilde och dels i syfte att utöka och bevara gränsöverskridande konkurrens. KFM har under en längre tid arbetat med att förebygga överskuldssättning och uppfattar att det föreslagna direktivet kan bidra till att minska risken för betalningssvårigheter avseende bolån. Myndigheten anser att regleringar som motverkar oansvarig utlåning respektive oansvarigt låntagande bör främjas.

Innehållet i direktivet

KFM anser att innehållet i några av direktivets artiklar är av särskild betydelse.

Artikel 5 punkt 2

De utökade krav som föreslås ställas på kreditgivare och kreditförmedlare som innebär att arvodering av personal inte får stå i strid med konsumentens intressen är bra ur ett gränsöverskridande perspektiv och bör leda till ökad säkerhet för konsumenterna.

Artikel 8 punkt 1

KFM konstaterar att konsumentkreditlagen är strängare än vad direktivet kräver då kreditgivaren vid marknadsföring, med angivande av ett representativt exempel, ska lämna information om den effektiva räntan för krediten (jfr 7 § konsumentkreditlagen). Sådan upplysning krävs enligt direktivet endast i sådan reklam som anger en räntesats. Inget hindrar Sverige från att vara strängare i detta avseende och KFM förordar därför att den aktuella, strängare, tillämpningen fortsätter.

Artikel 8 punkt 2, i)

KFM anser att kravet på att konsumenten ska varnas om konsekvenserna av att inte fullgöra sina förpliktelser i samband med kreditavtal där säkerheten består av en in-teckning är ändamålsenlig. Sådan information är värdefull för den som står i begrepp att ta bolån eftersom den ger en möjlighet att reflektera ytterligare en gång över vad åtagandet innebär.

Artiklarna 9-10

Den information som ska lämnas till konsumenten innan ett kreditavtal ingås är mer långtgående enligt direktivet jämfört med de krav som i nuläget ställs enligt 8 § konsumentkreditlagen. KFM menar att det utökade kravet på information, t.ex. vad gäller olika alternativ för återbetalning, bör vara värdefull för konsumenten.

Artikel 14

KFM välkomnar att kreditgivaren, om denne avslår kreditansökan på grund av uppgifter i en utnyttjad databas, ska underrätta konsumenten om databasens namn, registeransvarig och konsumentens rätt till tillgång och, vid behov, rätt att rätta sina uppgifter i databasen. Det finns ett antal olika kreditupplysningsföretag i Sverige som hämtar sina uppgifter från KFM. Det är bra att den enskilde får veta varifrån kreditgivaren har fått uppgifterna, särskilt då dessa kan vara felaktiga. Dessutom ska konsumenten ha möjlighet att begära att ett beslut om avslag på kreditbegäran ska ses över manuellt, vilket kan nyttjas efter eventuell rättelse av felaktiga uppgifter hos KFM och/eller ett kreditupplysningsföretag.

Artikel 19

KFM är positiv till att kreditförmedlare och andra tillhandahållare av krediter än kreditinstitut, vilka idag endast är registreringskyldiga, kommer att omfattas av tillsyn.

Artikel 21

Den del av förslaget som innebär att kompetenskraven på kreditgivare och kreditförmedlare

tydliggörs bör förstärka konsumentskyddet och även vara bra ur ett gränsöverskridande perspektiv.

Beslut om detta yttrande har fattats av undertecknad biträdande rikskronofogde. I den slutliga handläggningen har också kronofogde Christina Bjerke Versland och verksamhetsutvecklare Åsa Mattsson (föredragande), deltagit.

Erica Wass

Åsa Mattsson